

วิธีการละหมาด

﴿صفة الصلاة﴾

[ไทย – Thai – تايلاندي]

มุหัมมัด บิน อิบรอฮีม อัลตุวัยญีรีย

แปลโดย : ดานียา เจะสนิ

ผู้ตรวจทาน : ซุฟอัม อุษมาน

ที่มา : หนังสือมุคตะศ็อร อัลฟิกฮิล อิสลามีย์

2010 - 1431

islamhouse.com

﴿صفة الصلاة﴾

« باللغة التايلاندية »

الشيخ محمد بن إبراهيم التويجري

ترجمة: دانيال جيءسنيك

مراجعة: صافي عثمان

المصدر: كتاب مختصر الفقه الإسلامي

2010 - 1431

islamhouse.com

5. วิธีการละหมาด

อัลลอฮ์ได้บัญญัติให้เวลาละหมาดในหนึ่งวันและหนึ่งคืนสำหรับมุสลิมและมุสลิมะฮ์ทุกคน นั่นคืออซ-ซุฮฺรฺ อัส-อัสฺรฺ อัล-มัฆริบฺ อัล-อิชาฮ์ และอัล-ฟัจญฺรฺ

สำหรับผู้ที่จะละหมาดให้อาบน้ำละหมาดก่อน แล้วยืนหันหน้าไปทางกิบละฮ์ ให้ใกล้กับสุตเราะฮ์ (ที่กั้นด้านหน้าคนละหมาด) ซึ่งให้เว้นระยะห่างระหว่างผู้ละหมาดกับสุตเราะฮ์นั้น ประมาณสามศอก และห่างระหว่างจุดศูนย์กลางกับสุตเราะฮ์ประมาณพอให้แพะตัวหนึ่งผ่านได้ โดยอย่าปล่อยให้สิ่งใดสิ่งหนึ่งผ่านช่วงระหว่างผู้ละหมาดกับสุตเราะฮ์เป็นอันขาด หากผู้ใดเดินผ่านระหว่างผู้ละหมาดกับสุตเราะฮ์จะถือว่าเขามีบาป

มีรายงานจากอบี ญุฮัยมฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ได้กล่าวว่าท่านเราะสูลุลลอฮ์ (ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลิม) กล่าวว่า

«لَوْ يَعْلَمُ الْمَارُّ بَيْنَ يَدَيِّ الْمُصَلِّيِّ مَاذَا عَلَيْهِ، لَكَانَ أَنْ يَقِفَ أَرْبَعِينَ خَيْرًا لَهُ مِنْ أَنْ يَمُرَّ بَيْنَ يَدَيْهِ»

ความว่า “หากผู้ที่ชอบเดินผ่านระหว่างผู้ละหมาดกับสุตเราะฮ์รู้ว่ามันมีโทษอย่างไร เขาย่อมตัดสติใจหยุดไม่ยอมเดินผ่านผู้ละหมาด แม้จะต้องรอนานถึงสี่สิบ (อาจเป็นนาที่ ชั่วโมง วัน เดือน ปี) ดีกว่าการตัดสติใจเดินผ่านผู้ละหมาด” (มุตตะพะกุน อะลัยฮ์ โดยมีบันทึกในอัล-บุคอรีห์เลขที่ : 510 และมุสลิม เลขที่ : 507)

เริ่มตักบีร์

ให้ผู้ที่จะละหมาดตั้งเจตนาในใจของเขาว่าจะทำการละหมาด แล้วตักบีร์ด้วยการกล่าวว่า อัลลอฮุ อักบัรฺ (الله أكبر) และยกมือทั้งสองข้าง ซึ่งบางครั้งให้ยกพร้อมๆ กับคำกล่าวตักบีร์ แต่บางครั้งให้ยกหลังจากนั้นหรือก่อนหน้านั้นได้ โดยให้ยกในสภาพที่แบมือ ฝ่ามือหันเข้าหากิบละฮ์ และให้ยกทั้งสองจนถึงระดับบ่า หรือบางครั้งให้ยกจนถึงระดับตึงหูทั้งสอง บางครั้งใช้ลักษณะนี้บ้าง บางครั้งใช้ลักษณะนั้นบ้าง ทั้งนี้เพื่อรักษาไว้ซึ่งสุนนะฮ์ในทุกลักษณะที่ได้บัญญัติมา

หลังจากนั้นให้อา่มือขวาวางบนหลังมือ หรือข้อมือ หรือแขนด้านซ้าย โดยเอามือทั้งสองทาบบนหน้าอก และบางครั้งให้อา่มือขวากำมือซ้ายโดยเอามือทั้งสองวางบนหน้าอกเช่นกัน และบางครั้งให้อา่มือขวาวางบนแขนซ้ายโดยไม่ได้กำ และให้สายตาจ้องไปที่จุดศูนย์กลาง

ดุอาอ์อิสติฟตาหฺ

หลังจากนั้นให้อ่านดุอาอ์อิสติฟตาหฺด้วยดุอาอ์และบทซิกิริที่ได้รับรายงานมาจากท่านนบี (คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام) ดังต่อไปนี้

1. ให้อ่านว่า

«اللَّهُمَّ بَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ،
اللَّهُمَّ تَقْنِي مِنْ خَطَايَايَ كَمَا يُتَقَّى الثَّوْبُ الْأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ، اللَّهُمَّ
اغْسِلْنِي مِنَ خَطَايَايَ بِالْمَاءِ وَالْبَرَدِ»

คำอ่าน อัลลอฮุมมะ บาอิด บัยนี วะ บัยนะ เคาะฎอียายา กะมา บาอัดตะ บัยนัล มัซริกี วัล มัฆริบ, อัลลอฮุมมะ นั๊กินี มินัล เคาะฎอียายา กะมา ยูนั๊ก ก็อษ เซาบูล อับยะฎู มินัดตะนัศ, อัลลอฮุมมัฆสลิณี มิน เคาะฎอียายา บิษ ชัลญิ วัลมาอิ วัลบะร็อด

ความหมาย “โอ้อัลลอฮุขอทรงแยกระหว่างข้าพระองค์และบาปของข้าพระองค์ให้ห่าง เหมือนที่ทรงแยกทิศตะวันออกและทิศตะวันตก ขอทรงชำระข้าพระองค์ให้บริสุทธิ์จากความผิดของข้าพระองค์เหมือนผ้าขาวที่ถูกชำระจนบริสุทธิ์จากความสกปรก ขอพระองค์ทรงล้างข้าพระองค์จากความผิดทั้งหลายของข้าพระองค์ด้วยหิมะ น้ำ และลูกเห็บ” (มุตตะพะกุน อะลัยฮฺ โดยมีบันทึกในอัล-บุคอรีห์เลขที่ : 744 และมุสลิม เลขที่ : 598)

2. ให้อ่านว่า

«سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، وَتَبَارَكَ اسْمُكَ، وَتَعَالَى جَدُّكَ، وَلَا إِلَهَ
غَيْرُكَ»

คำอ่าน สุบหานะกัลลอฮุมมะ วะบิหัมดิกะ วะตะบาระกะสุมกะ วะตะอาลาญัดดุกะ วะลาอิลลาฮะฮัยรุก

ความหมาย “มหาบริสุทธิ์ยิ่งพระผู้อภิบาลแห่งเรา เราขอสรรเสริญพระองค์ จำเวญยิ่งแล้วพระนามของพระองค์ สูงส่งยิ่งแล้วบารมีของพระองค์ และไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์” (เป็นหะดีษหะสันที่บันทึกโดยอบู ดาวูด หมายเลข 775 และอัต-ติรมิซีย์หมายเลข 242 ดู อัล-อิรวัอ์ 341)

3. ให้อ่านว่า

«اللَّهُمَّ رَبَّ جِبْرَائِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَإِسْرَافِيلَ، فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ،
عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِيمَا كَانُوا فِيهِ

يَخْتَلِفُونَ، اهْدِنِي لِمَا اخْتَلَفَ فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِكَ، إِنَّكَ تَهْدِي مَنْ
تَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

คำอ่าน อัลลอลฮุมมะ ร็อบบะ ญิบรีล วะ มีกาอ็ล วะ อิศรอฟีล, ฟาฏีร้อส สะมา
วาตี วัลอ์รฎี, อาลิมัลล์ ซ็อยบี วัช ชะฮาดะฮฺ, อันตะ ตะห์กุ่ม บัยนะ อิบาติกะ ฟี
มา กานู ฟีอิ ยัคตะลึฟูน, อิชดีนี ลิมัคตุลึพะฟีอิ มินัลฮักกี บิอิชนิก, อินนะกะ
ตะฮุดี มัน ตะซาอู อิลลา ศีรอฎิม มุสตะกีม”

ความหมาย “โอ้อัลลอลฮุมมะ พระผู้อภิบาลแห่งญิบรีล มีกาอ็ล และอิสรอฟีล ผู้ทรง
สร้างชั้นฟ้าและแผ่นดิน ผู้ทรงรอบรู้สิ่งที่เร้นลับและเปิดเผย พระองค์คือผู้
ตัดสินระหว่างบ่าวทั้งหลายของพระองค์ในเรื่องที่พวกเขาขัดแย้งกัน ขอทรงชี้
ทางข้าพระองค์สู่ความถูกต้องในเรื่องที่มีการขัดแย้งนั้นด้วยการอนุญาตแห่ง
พระองค์ด้วยเถิด แท้จริง พระองค์ทรงชี้ทางผู้ที่ทรงประสงค์สู่ทางอันเที่ยงตรง”
(บันทึกโดยมุสลิม หมายเลข 770)

4. ให้ดูอาฮ์ว่า

«اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيرًا، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا، وَسُبْحَانَ اللَّهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا»

คำอ่าน อัลลอลฮู อักบะรฺ กะบ็ีรอ, วัลหัมดุลิลลาฮี กะษ็ีรอ, วะ สุบหานัลลอลฮี
บุกเราะฮัตัน วะ อะเศ็ลลา

ความหมาย “อัลลอลฮูผู้ทรงยิ่งใหญ่ที่สุด มวลการสรรเสริญอันมากมายเป็น
สิทธิแห่งพระองค์ และทรงบริสุทธิ์ยิ่งทั้งในยามเช้าและยามเย็น” (บันทึกโดย
มุสลิม หมายเลข(601)

5. ให้ดูอาฮ์ว่า

«الْحَمْدُ لِلَّهِ حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ»

คำอ่าน อัลหัมดุลิลลาฮี หัมดัน กะษ็ีร็อน ฎ็อยยิบัน มุบาเราะกัน ฟ็ฮฺ

ความหมาย “ขอสรรเสริญอัลลอลฮู ด้วยการสรรเสริญที่มากมาย ดียิ่ง และ
ประเสริฐยิ่ง” (บันทึกโดยมุสลิม หมายเลข 600)

บางครั้งใช้ดูอาฮ์นี้บ้าง บางครั้งใช้ดูอาฮ์นั้นบ้าง ทั้งนี้เพื่อรักษาไว้ซึ่งสุนนะฮฺในทุกสำนวนที่
ได้บัญญัติมา

อ่านฟาติหะฮฺและสุเราะฮฺ

หลังจากนั้น ให้กล่าวค่อยๆ ว่า

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

คำอ่าน อะอูซุบิลลาฮิ มินัช ชัยฏอนิร เราะเจอีม

ความหมาย “ข้าขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮ์ จากชัยฏอน ผู้ถูกสาปแช่ง”

หรือกล่าวว่

«أَعُوذُ بِاللَّهِ السَّمِيعِ الْعَلِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ مِنْ هَمَزِهِ، وَنَفْخِهِ
وَنَفْثِهِ»

คำอ่าน อะอูซุบิลลาฮิส สะมีอิล อะลีม, มินัช ชัยฏอนิร เราะเจอีม, มิน ฮัมซียี
วะ นัฟคียี วะ นัฟษียี

ความหมาย “ข้าขอความคุ้มครองต่อพระองค์ผู้ทรงได้ยินและรอบรู้ยิ่ง จาก
ชัยฏอนผู้ถูกสาปแช่ง จากจากกระซิบของมัน การพ่นและเป่ามนตร์ของมัน”
(เป็นหะดีษหะสันที่บันทึกโดยอบู ดาวูด หมายเลข 775 และ อัล-ติรมิซียี
หมายเลข 242 ดู อัล-อิรวาห์ 341)

หลังจากนั้น ให้กล่าวค่อยๆ ว่า

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ»

คำอ่าน บิสมิลลาฮิร เราะห์มานิร เราะห์อีม

ความหมาย “ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงเมตตาปรานียิ่งเสมอ”

(มุตตะพะกุน อะลยฮฺ โดยมีบันทึกในอัล-บุคอรียีเลขที่ : 743 และมุสลิม เลขที่
: 399)

หลังจากนั้นให้อ่านสูเราะฮฺ อัล-ฟาติหะฮฺ โดยหยุดชะงักไปในทุกๆ การเริ่มต้นของอายะฮฺ
และไม่ได้ถือว่าเป็นการละหมาดสำหรับคนที่ไม้อ่านฟาติหะฮฺในละหมาด ฉะนั้นวาญิบให้อ่านฟาติ
หะฮฺค่อยๆ ในทุกร็อกอะฮฺของการละหมาด นอกจากในกรณีการละหมาดหรือร็อกอะฮฺที่อิมามต้อง
อ่านเสียงดัง จึงต้องเงิบเพื่อสดับฟังการอ่านของอิมาม

หลังจากเสร็จจึ้นจากการอ่านฟาติหะฮฺแล้ว ให้กล่าวว่า อามีน (أمين) ทั้งอิมาม มะอ์มูม
หรือผู้ที่ละหมาดคนเดียว ทั้งนี้ให้กล่าวโดยลากเสียง และออกเสียงให้ดังพร้อมๆ กันทั้งอิมามและ
มะอ์มูมสำหรับการละหมาดที่อิมามต้องอ่านเสียงดัง

มีรายงานจากท่านอบู สุร็อยเราะฮฺ (เราะฎียัลลอฮุอันฮุ) ท่านนบี(ศ็อลลัลลอฮุอะลยฮิ
วะสัลลัม) ได้กล่าวว่า

«إِذَا أَمَّنَ الْإِمَامُ فَأَمَّنُوا فَإِنَّهُ مَنْ وَاَفَقَ تَأْمِينُهُ تَأْمِينِ الْمَلَائِكَةِ غُفِرَ لَهُ
مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ»

قال ابن شهاب: وكان رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: «آمِينَ»

ความว่า “ เมื่ออิหม่ามกล่าวว่า อามีน พวกท่านก็จงกล่าวว่า อามีน เพราะว่าผู้ใดที่กล่าวอามีนพร้อมๆ กับการกล่าวอามีนของมลาอิกะฮ์ เขาจะได้รับอภัยโทษจากความผิดที่ผ่านมา” (มุตตะพะกุน อะลยฮ์ โดยมีบันทึกในอัล-บุคอรีห์ เลขที่ : 780 และมุสลิม เลขที่ : 410)

ท่านอิบนุ ซิยาบได้กล่าวว่า “ท่านเราะฮ์ลุลลอฮ์ได้กล่าวว่า อามีน”

หลังจากอ่านฟาติหะฮ์แล้วให้อ่านสุเราะฮ์หรือส่วนหนึ่งจากสุเราะฮ์ที่ง่าย ๆ จากอัลกุรอานในทุกๆ สองหรืออะฮ์แรกของการละหมาดซึ่งบางครั้งให้อ่านยาวและบางครั้งให้อ่านสั้น เช่น ในกรณีที่อยู่ในการเดินทางเป็นหวัด ป่วย หรือเด็กร้องไห้ โดยปกติแล้วในร็อกอะฮ์หนึ่งๆ ให้อ่านสุเราะฮ์ให้จบสมบูรณ์ แต่บางครั้งสุเราะฮ์หนึ่งให้แบ่งเป็นสองหรืออะฮ์ และบางครั้งให้อ่านซ้ำสุเราะฮ์เดียวกันในสุเราะฮ์ที่สอง และมีบางครั้งอ่านรวมสองสุเราะฮ์หรือหลายสุเราะฮ์ในสุเราะฮ์เดียว ทั้งนี้ให้อ่านแบบซ้ำๆ ด้วยถ้อยคำที่ชัดเจน(ตัวดี)และด้วยน้ำเสียงที่ไพเราะ

ให้อ่านเสียงดังในละหมาดศุบหฺ สองหรืออะฮ์แรกของละหมาดมัฆริบและอิชาอ์ และให้อ่านค่อยในละหมาดซุฮฺรฺ อัศฺรฺ ในร็อกอะฮ์ที่สามของละหมาดมัฆริบและสองหรืออะฮ์หลังของละหมาดอิชาอ์ให้อ่านโดยหยุด(วะกัฟ)ในทุกๆ การเริ่มต้นของอายะฮ์

แบบอย่างจากสุนนะฮ์ในการอ่านสุเราะฮ์ในการละหมาดทั้งห้า

1. การละหมาดฟัจญ์รฺ(ศุบหฺ) ในร็อกอะฮ์แรกได้อ่านหลังจากอ่านฟาติหะฮ์ ด้วยสุเราะฮ์ ฎิวาล อัล-มุฟศ็อล (อัล-มุฟศ็อล ขนาดยาว) เช่นสุเราะฮ์ กอฟ เป็นต้น แต่บางครั้งก็อ่าน ด้วยสุเราะฮ์ปานกลาง (เอาสาฎ อัล-มุฟศ็อล) หรือสั้นๆ (กิศอฺ อัล-มุฟศ็อล) เช่น สุเราะฮ์ อัด-ตักวีรฺ และ สุเราะฮ์ อัล-ซัลซะละฮ์ เป็นต้น และบางครั้งอ่านสุเราะฮ์ที่ยาวกว่าที่กล่าวมา ซึ่งให้อ่านยาวในร็อกอะฮ์แรกและให้สั้นลงในร็อกอะฮ์ที่สอง หากละหมาดฟัจญ์รฺในวันศุกร์ให้อ่าน สุเราะฮ์ อัล-ฮัจญ์ ตะฮ์ ในร็อกอะฮ์แรก และร็อกอะฮ์ที่สองให้อ่านสุเราะฮ์ อัล-อินชาน

2. การละหมาดซุฮฺรฺ ในสองหรืออะฮ์แรกหลังจากฟาติหะฮ์ให้อ่านสุเราะฮ์ทุกๆ ร็อกอะฮ์ โดยร็อกอะฮ์แรกให้อ่านสุเราะฮ์ยาวๆ และร็อกอะฮ์ที่สองให้อ่านสุเราะฮ์ที่สั้นกว่าร็อกอะฮ์แรก ให้อ่านในทุกๆ ร็อกอะฮ์ประมาณ 30 อายะฮ์ บางครั้งให้อ่านสุเราะฮ์ยาว และบางครั้งให้อ่านสุเราะฮ์สั้น และให้อ่านฟาติหะฮ์ในสองหรืออะฮ์หลังทุกครั้ง และบางครั้งอิหม่ามก็อาจจะอ่านเสียงดังให้มะอ์มูมได้ยินด้วยก็ได้

3. การละหมาดอัศฺรฺ ในสองหรืออะฮ์แรกหลังจากฟาติหะฮ์ให้อ่านสุเราะฮ์ทุกๆ ร็อกอะฮ์ โดยร็อกอะฮ์แรกให้อ่านสุเราะฮ์ยาวๆ และร็อกอะฮ์ที่สองให้อ่านสุเราะฮ์ที่สั้นกว่าร็อกอะฮ์แรก ให้อ่านในทุกๆ ร็อกอะฮ์ประมาณ 30 อายะฮ์ บางครั้งให้อ่านสุเราะฮ์ยาว และบางครั้งให้อ่านสุเราะฮ์สั้น และให้อ่านฟาติหะฮ์ในสองหรืออะฮ์หลังทุกครั้ง และบางครั้งอิหม่ามก็อาจจะอ่านเสียงดังให้มะอ์มูมได้ยินด้วยก็ได้

อ่านในทุกๆ ร็อกอะฮฺประมาณ 15 อายะฮฺ และให้อ่านฟาติหะฮฺในสองร็อกอะฮฺหลัง และบางครั้งก็มามองอาจจะอ่านอายะฮฺเสียงดังให้มะอ์มูมได้ยินด้วยก็ได้

4. การละหมาดมัซริบ บางครั้งให้อ่านหลังจากอ่านฟาติหะฮฺ ด้วยสุเราะฮฺสั้นๆ (กิศอฺ อัล-มุฟศ็อล) แต่บางครั้งก็ได้อ่านสุเราะฮฺยาวๆ (ฎิวาล อัล-มุฟศ็อล) หรือสุเราะฮฺปานกลาง(เอาสาฎ อัล-มุฟศ็อล) ซึ่งบางครั้งในสองร็อกอะฮฺแรกให้อ่านสุเราะฮฺ อัล-อะอฺรอฟ และบางครั้งในสองร็อกอะฮฺแรกให้อ่านสุเราะฮฺอัล-อันฟาล ส่วนร็อกอะฮฺที่สามให้อ่านเพียงสุเราะฮฺ อัล-ฟาติหะฮฺเพียงสุเราะฮฺเดียว

5. การละหมาดอิซฮาอ์ ในสองร็อกอะฮฺแรกหลังจากฟาติหะฮฺให้อ่านสุเราะฮฺมุฟศ็อลที่มีความยาวปานกลาง (เอาสาฎ อัล-มุฟศ็อล)

อัล-มุฟศ็อล เริ่มนับตั้งแต่สุเราะฮฺกอฟ จนจบอัลกุรอาน กล่าวคือ อัล-มุฟศ็อล ขนาดยาว (ฎิวาล อัล-มุฟศ็อล) เริ่มจากสุเราะฮฺกอฟ จนถึงสุเราะฮฺอัมมา และสุเราะฮฺอัล-มุฟศ็อล ขนาดปานกลาง (เอาสาฎ อัล-มุฟศ็อล) เริ่มจาก สุเราะฮฺอัมมา จนถึงสุเราะฮฺ อัล-อิบรอฮีม และสุเราะฮฺ อัล-มุฟศ็อลขนาดสั้น(กิศอฺ อัล-มุฟศ็อล)เริ่มจาก สุเราะฮฺ อัล-อิบรอฮีม จนถึงสุเราะฮฺ อัน-นาศ ซึ่งรวมๆ แล้วมีประมาณสี่ร้อยกว่าๆ

การรูกู

หลังเสร็จสิ้นจากการอ่านอัลกุรอานแล้ว ให้หยุดพักชั่วคราวหนึ่งแล้วยกมือทั้งสองจนถึงระดับ ป่า หรือระดับตึงหูทั้งสอง พร้อมๆ กับกล่าวว่า อัลลอฮุ อักบัร แล้วจึงรูกู โดยวางมือทั้งสองตั้งบนหัวเข้าเสมือนจับกำไว้ กางแต่ละนิ้วออก ให้ข้อศอกแยกห่างจากลำตัว ให้แผ่นหลังราบมีระดับเสมอกัน ศรีษะอยู่ในระดับเดียวกับหลัง ให้สงบนิ่งในรูกู ให้แสดงถึงความรู้สึกในความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮุ

บทดุอาอ์ในรูกู

หลังจากนั้นให้กล่าวในขณะรูกูด้วยดุอาอ์และบทซิกิริที่ได้รับรายงานมาจากท่านนบี (คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام) ดังต่อไปนี้

1. ให้กล่าวว่า

«سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ»

คำอ่าน *สฺบหานะ ร็อบบียัลอะซีมี*

ความหมาย “มหาบริสุทธิ์ที่เกิดพระผู้อภิบาลผู้ยิ่งใหญ่แห่งข้าพระองค์” (บันทึกโดยมุสลิม หมายเลข 772)

2. หรือให้กล่าวว่า

«سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي»

คำอ่าน สุบหานะกัลลอสุมมะ ร็อบบะนา วะบิหัมดิเกะ อัลลอสุมมัซฟิรฺลี

ความหมาย “มหาบริสุทธิ์ยิ่ง โอ้ พระผู้อภิบาลแห่งเรา และด้วยการสรรเสริญ
พระองค์ ได้โปรดประทานอภัยโทษแก่ข้าพระองค์ด้วยเถิด” (มุตตะพะกุน อะลียฺฮุ
โดยมีบันทึกในอัล-บุคอรีห์เลขที่ : 794 และมุสลิม เลขที่ : 484)

โดยให้กล่าววากัฟ ทั้งในรูกูและในสุญูด

3. หรือให้กล่าวว่า

«سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ»

คำอ่าน สุบฮูหุน กุดดูซุน ร็อบบุด มะลาอิกะติ วารูหุ

ความหมาย “ผู้ทรงบริสุทธิ์ยิ่ง ผู้ทรงศักดิ์สิทธิ์ยิ่ง พระผู้อภิบาลแห่งมลาอิกะฮ์
ทั้งหลายและมลาอิกะฮ์สุญิบรีล” (บันทึกโดยมุสลิม หมายเลข 487)

4. ให้กล่าวว่า

«اللَّهُمَّ لَكَ رَكَعْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ، وَلَكَ أَسَلْتُ، خَشَعَ لَكَ سَمْعِي،
وَبَصَرِي، وَمُخِّي، وَعَظْمِي، وَعَصَبِي»

คำอ่าน อัลลอสุมมะ ละกะ เราะกะอะตุ, วะบิกะ อามันตุ, วะละกะ อัลลัมตุ,
เคาะชะอะ ละกะ ซัมอี, วะ บะเศาะวี, วะมุคกี, วะอัซมี, วะ อะเศาะบี

ความหมาย “โอ้ อัลลอสุม แต่พระองค์ข้าได้รูกู กับพระองค์ข้าได้ศรัทธา แต่
พระองค์ข้าได้ยอมสยบมอบตน หูของข้า ตาของข้า สมองของข้า กระดูกของ
ข้า และเส้นประสาทของข้า ได้สงบต่อพระองค์แล้ว” (บันทึกโดยมุสลิม
หมายเลข 771)

5. หรือให้กล่าวว่า

«سُبْحَانَ ذِي الْجَبْرُوتِ، وَالْمَلَكُوتِ، وَالْكِبْرِيَاءِ، وَالْعَظَمَةِ»

คำอ่าน สุบหานะ ซิล วะบะรูต วัล มะละกูต วัล กิบรียาล วัล อะเศาะมะฮุ

ความหมาย “ทรงบริสุทธิ์เถิด พระองค์ผู้ทรงยิ่งด้วยความเกรียงไกร อำนาจ
ความทะนง และความยิ่งใหญ่” (เป็นหะดีษเศาะฮี้หฺที่บันทึกโดยอับดู ดาอูด
หมายเลข 873 และบันทึกโดยอัน-นะสาอีย์ หมายเลข 1049)

โดยให้กล่าววากัฟ ทั้งในรูกูและในสุญูด

บางครั้งใช้ตั้สปีหุ่สำนวนนี้บ้าง บางครั้งใช้ตั้สปีหุ่สำนวนนั้นบ้าง ทั้งนี้เพื่อรักษาไว้ซึ่งสุน
นะฮ์ในทุ่กสำนวนที่ได้บัญญัติมา

เงยขึ้นจากรุกูอ

หลังจากนั้นให้เงยขึ้นจากรุกูอ จนกระทั่งยืนตรงโดยให้เส้นสาย ข้อ กระดูกต่างๆ ของ
ร่างกายอยู่ในสภาพที่เป็นธรรมชาติเดิมของมัน แล้วยกมือทั้งสองจนถึงระดับปา หรือระดับตึงหูทั้ง
สองเหมือนกับที่ผ่านมา แล้วปล่อยมือทั้งสองลงหรือวางบนหน้าอกดังที่กล่าวมา หากเป็นอิหม่าม
หรือละหมาดคนเดียวให้กล่าวว่า

«سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ»

คำอ่าน สะมีอัลลอฮุ ลิมันหะมิตะฮุ

ความหมาย “อัลลอฮุทรงได้ยินผู้ที่สรรเสริญพระองค์” (มุตตะพะกุน อะลียฮุ
โดยมีบันทึกใน อัล-บุคอรีห์เลขที่ : 732 และมุสลิม เลขที่ : 411)

ดูอาขณะยืนตรงเมื่อเงยขึ้นจากรุกูอ

ในขณะที่ยืนตรงอิอูติดาลให้อิหม่าม มะอ์มูม หรือ ผู้ละหมาดคนเดียวกล่าวดังต่อไปนี้

1. ให้กล่าวว่า

«رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ»

คำอ่าน ร็อบบะนา วะละกัลล์ หัมดฺ

ความหมาย “โอ้ พระผู้อภิบาลแห่งเรา และสำหรับพระองค์นั้นคือการ
สรรเสริญทั้งหลาย” (มุตตะพะกุน อะลียฮุ โดยมีการบันทึกในอัล-บุคอรีห์เลขที่ :
732 และมุสลิม เลขที่ : 411)

2. หรือให้กล่าวว่า

«رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ»

คำอ่าน ร็อบบะนา ละกัลล์ หัมดฺ

ความหมาย “โอ้ พระผู้อภิบาลแห่งเรา สำหรับพระองค์นั้นคือการสรรเสริญ
ทั้งหลาย” (บันทึกโดยอัล-บุคอรีห์หมายเลข 789)

3. หรือให้กล่าวว่า

«اللَّهُمَّ رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ»

คำอ่าน อัลลอฮุมมะ ร็อบบะนา ละกัลล์ หัมดฺ

ความหมาย “โอ์ อัลลอฮฺ พระผู้อภิบาลแห่งเรา สำหรับพระองค์นั้นคือการสรรเสริญทั้งหลาย” (มุตตะพะกุน อะดฺยฮฺ โดยมีบันทึกในอัล-บุคอรีห์เลขที่ : 796 และมุสลิม เลขที่ : 407)

4. หรือให้กล่าวว่า

«اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ»

คำอ่าน อัลลอฮุมมะ ร็อบบะนา วะละกะล ्हัมดฺ

ความหมาย “โอ์ อัลลอฮฺ พระผู้อภิบาลแห่งเรา และสำหรับพระองค์นั้นคือการสรรเสริญทั้งหลาย” (บันทึกโดยอัล-บุคอรีห์หมายเลข 795)

บางครั้งใช้จำนวนนี้บ้าง บางครั้งใช้จำนวนนั้นบ้าง ทั้งนี้เพื่อรักษาไว้ซึ่งสุนนะฮฺในทุกจำนวนที่ได้บัญญัติมา

บางครั้งอาจเพิ่มขึ้นมาอีกว่า

«حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ»

คำอ่าน ्हัมดัน กะษีรอน ฎ็อยยิบัน มุบาระกัน ฟัยฮฺ

ความหมาย “ด้วยการสรรเสริญที่มากมาย ดียิ่ง และประเสริฐยิ่ง” คำอ่าน (บันทึกโดยอัล-บุคอรีห์หมายเลข 799)

บางครั้งอาจเพิ่มด้วยอีกว่า

«مِلْءُ السَّمَاوَاتِ، وَمِلْءُ الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا، وَمِلْءُ مَا شِئْتَ مِنْ شَيْءٍ بَعْدُ، أَهْلَ الثَّنَاءِ وَالْمَجْدِ، لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجُدُّ»

คำอ่าน มิลอฺฮฺ สะมาวาต, วะ มิลอฺฮฺ อัรฎฺ, วะ มาบายนะฮฺฮฺมา, วะ มิลอฺฮฺ มา ช็อิอะ มิน ชัยฮฺอิน บะฮฺดุ, อะฮฺฎัษ ษะนาอิ วัต มัจญิด, ลา มานีอะ ดิมา อะฮฺฎ็อยตะ, วะลา มุฮฺฎิยะ ดิมา มะนะฮฺฮฺตะ, วะลา ยันพะฮฺ ชัลญัดดี มินกัล ญัดดุ

ความหมาย “การสรรเสริญที่เต็มฟากฟ้าและแผ่นดิน และระหว่างทั้งสองนั้น รวมทั้งทุกสิ่งทีพระองค์ทรงประสงค์นอกจากนั้น โอ์ พระองค์ผู้ควรแก่การสรรเสริญและให้เกียรติ ไม่มีสิ่งใดกั้นขวางสิ่งที่พระองค์ประทานให้ และไม่มีสิ่งใดมอบในสิ่งที่พระองค์กั้นขวางได้ และความมั่งมีมิอาจให้ประโยชน์แก่เจ้าของผู้มั่งมีนั้น ณ พระองค์ได้เลย” (บันทึกโดยมุสลิม หมายเลข 478)

บางครั้งอาจเพิ่มด้วยคำกล่าววว่า

«مِلءُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، وَمِءٌ مَّا شِئْتَ مِنْ شَيْءٍ بَعْدُ، أَهْلَ النَّعَاءِ
وَالْمَجْدِ، أَحَقُّ مَا قَالَ الْعَبْدُ، وَكُنَّا لَكَ عَبْدًا، اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا
أَعْطَيْتَ، وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ»

คำอ่าน มิลอฺศ สะมาวาต, วะ มิลอฺศ อัจญ์, วะ มาบายนะสุมา, วะ มิลอฺ มา ชีฮฺตะ
มินชัยอิน บะอฺดู, อะฮฺลัษชะนะอาอิ วัล มัจญ์ดู, อะฮักกู มา กอลัล อับดู, วะกุลลุนา
ละกะ อับดูน, อัลลอลอฺฮุมมะ ลา มานีอะ ลิมา อะอฺญ์อัยตะ, วะลา มุอฺญียะ ลิมา มะ
นะอฺตะ, วะลา ยันพะอฺ ชัลญัดดี มินกัล ญัดดู

ความหมาย “การสรรเสริญที่เต็มฟากฟ้าและแผ่นดิน และระหว่างทั้งสองนั้น รวมทั้ง
ทุกสิ่งทีพระองค์ทรงประสงค์นอกจากนั้น โอ้ พระองค์ผู้ควรแก่การสรรเสริญและให้
เกียรติ สิ่งทีป่าวคู่ควรจะกล่าวมากที่สุด ซึ่งพวกเราทุกคนล้วนเป็นป่าวของพระองค์
นั่นคือ โอ้ พระผู้อภิบาลแห่งเรา ไม่มีสิ่งใดกั้นขวางสิ่งทีพระองค์ประทานให้ และไม่มี
สิ่งใดมอบในสิ่งทีพระองค์กั้นขวางได้ และความมั่งมีมีอาจให้ประโยชน์แก่เจ้าของผู้
มั่งมีนั้น ณ พระองค์ได้เลย” (บันทึกโดยมุสลิม หมายเลข 477)

ตามแบบอย่างจากสุนนะฮฺให้ยืนและสงบนิ่งให้นานๆ ในขณะอิอฺติดาล

การสูญุด

หลังจากนั้นให้ย่อตัวลงสูญุด พลังกล่าวตักบีร์ อัลลอลอฺฮักบัวร์ แล้วสูญุดด้วยอวัยวะทั้งเจ็ด
คือ สองมือ สองเข่า สองปลายเท้า และหน้าผากรวมถึงจมูก โดยลงสูญุดด้วยการเอาฝ่ามือทั้งสอง
วางลงก่อนหัวเข่าทั้งสอง หลังจากนั้นตามด้วยหน้าผากรวมถึงจมูก ยันด้วยฝ่ามือทั้งสองโดยแบมือ
และให้นิ้วชิดกันและหันไปทางกิบละฮฺ ตั้งมือทั้งสองเสมอบ่าหรือบางครั้งให้เสมอหู

พยายามให้จมูกและหน้าผากกระทบพื้น ให้ยกแขนให้ห่างจากลำตัว ให้ท้องห่างจากขา
และให้ยกแขนรวมทั้งข้อศอกออกจากพื้น

ให้หัวเข่าทั้งสองและปลายเท้าทั้งสองยันพื้นโดยให้นิ้วเท้าชี้ไปทางกิบละฮฺ ให้เท้าทั้งสองตั้ง
ชันและระหว่างขาทั้งสองข้างให้ห่างกัน เช่นเดียวกันกับระหว่างขาที่บ่นอง และให้สำรวม สงบนิ่ง
ในขณะสูญุด และให้อ่านดุอาอฺให้มากๆ แต่ห้ามอ่านอัลกรุอานทั้งในรุกอฺและสูญุด

ดุอาอฺในสูญุด

หลังจากนั้นให้กล่าวในขณะสูญุดด้วยดุอาและอัชการุทีได้รับรายงานมาจากท่านนบี
(ศ็อลลัลลอลอฺฮุอะลัยฮิวะสัลลัม) ดังต่อไปนี้

1. ให้กล่าวว่า

«سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى»

คำอ่าน สุบหานะ ร็อบบียัล อะอูลา

ความหมาย “มหาบริสุทธิ์ยิ่ง พระผู้อภิบาลแห่งข้าพระองค์ ผู้ทรงสูงส่งยิ่ง” (บันทึกโดยมุสลิม หมายเลข 772)

2. หรือให้กล่าวว่า

«سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي»

คำอ่าน สุบหานะกัลลอสุมมะ ร็อบบะนา วะบิหัมดิกะ อัลลอสุมมัซฟิรฺลี

ความหมาย “มหาบริสุทธิ์ยิ่ง โอ้ พระผู้อภิบาลแห่งเรา และด้วยการสรรเสริญพระองค์ ได้โปรดประทานอภัยโทษแก่ข้าพระองค์ด้วยเถิด” (มุตตะพะกุน อะลียฺฮฺ โดยมีบันทึกในอัล-บุคอรีห์เลขที่ : 794 และมุสลิม เลขที่ : 484)

3. หรือให้กล่าวว่า

«سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ»

คำอ่าน สุบซุฮุน กุดดูซุน ร็อบบุล มะลาอิกะติ วัรรุหฺ

ความหมาย “ผู้ทรงบริสุทธิ์ยิ่ง ผู้ทรงศักดิ์สิทธิ์ยิ่ง พระผู้อภิบาลแห่งมลาอิกะฮฺทั้งหลายและมลาอิกะฮฺญิบรีล” (บันทึกโดยมุสลิม หมายเลข 487)

4. ให้กล่าวว่า

«اللَّهُمَّ لَكَ سَجَدْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ، وَلَكَ أَسْلَمْتُ، سَجَدَ وَجْهِي لِلَّذِي خَلَقَهُ وَصَوَّرَهُ، وَشَقَّ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ، تَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ»

คำอ่าน อัลลอสุมมะ ละกะ สะอ์มัดตุ, วะบิกะ อามันตุ, วะละกะ อัลลัมตุ, สะญะตะ วัจญ์ฮียะ ลิลละซี เคาะละเกาะฮฺ วะ เคาะวะเราะฮฺ, วะ ชักเกาะ สัมอะฮฺ วะ บะเคาะเราะฮฺ, ตะบาระกัลลอสฺ อะหฺสะนุล คอลีกีน

ความหมาย “โอ้ ผู้อภิบาลแห่งข้า ข้าพระองค์ได้กราบสujudแต่พระองค์ ได้ศรัทธาต่อพระองค์ และได้จำนนต่อพระองค์ โบน้าของข้าได้กราบแต่ผู้ที่สร้างมัน วาดตกแต่งมัน และสร้างให้มีหูและตากับมัน ดังนั้น มหาประเสริฐเถิดองค์อัลลอสฺผู้ทรงสร้างที่ดียิ่ง” (บันทึกโดยมุสลิม หมายเลข 771)

5. หรือให้กล่าวว่า

«اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي كُلَّهُ، دِقَّةَ وَجْهِهِ، وَأَوَّلَهُ وَآخِرَهُ، وَعَاطَانِيَّتَهُ وَسِرَّهُ»

คำอ่าน อัลลอสุมมัซฟิรฺลี ซันบี กุลละฮฺ, ดักเกาะฮฺ วะ ญิลละฮฺ, วะเอาวะละฮฺ วะ อาคิเราะฮฺ, วะ อะลานียะตะฮฺ วะ สิริเราะฮฺ

ความหมาย “โอ้ อัลลอฮฺ ขอทรงอภัยแก่ข้าพระองค์ซึ่งบาปทั้งหลายของข้าพระองค์ ทั้งที่เล็กและใหญ่ ทั้งเก่าและใหม่ ทั้งที่เปิดเผยและซ่อนเร้น” (บันทึกโดยมุสลิม หมายเลข 483)

6. หรือให้กล่าวว่า

«اللَّهُمَّ أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ، وَبِعَافَاتِكَ مِنْ عِقُوبَتِكَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ، لَا أَحْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ، أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَيَّ نَفْسِكَ»

คำอ่าน อัลลอฮุมมะ อะอูซุบิรริฎอกะ มิน สะเคาะฏิก, วะ บิมุอาฟาติกะ มิน อุกูบะติกะ, วะอะอูซุบิกะ มินกะ, ลา อูหฺดี ษะนาอัน อะลัยกะ, อันตะ กะมา อัษนัยตะ อะลา นัฟซิก

ความหมาย “โอ้ ผู้อภิบาลแห่งข้า แท้จริงข้าพระองค์ขอความคุ้มครองด้วยความโปรดปรานของพระองค์จากความโกรธกริ้วของพระองค์ ขอความคุ้มครองด้วยการให้ความปลอดภัยของพระองค์จากการลงโทษของพระองค์ ขอความคุ้มครองด้วยพระองค์จากพระองค์เอง ข้าพระองค์มีอากจะนบการสดุดีสรรเสริญพระองค์ได้ พระองค์นั้นเป็นเช่นที่พระองค์ได้สรรเสริญแก่ตัวพระองค์เอง” (บันทึกโดยมุสลิม หมายเลข 486)

7. หรือให้กล่าวว่า

«سُبْحَانَكَ وَبِحَمْدِكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ»

คำอ่าน สุบหานะกะ วะ บิหัมดิกะ ลาอิลาฮะ อิลลา อันตะ

ความหมาย “มหาบริสุทธิ์ยิ่งเกิดพระองค์ และด้วยการสรรเสริญพระองค์ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์” (บันทึกโดยมุสลิม หมายเลข 485)

บางครั้งใช้สำนวนนี้บ้าง บางครั้งใช้สำนวนนั้นบ้าง ทั้งนี้เพื่อรักษาไว้ซึ่งสุนนะฮฺและขอคุณอาตมาตามสำนวนที่มีรายงานจากท่านนบี (ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม) ให้มากๆ และควรสุญูดให้นานๆ และสำรวจม สงบนิ่งในขณะสุญูด

เงยขึ้นสุญูด

หลังจากนั้นให้เงยขึ้นจากสุญูด พลังกล่าวตักบีรฺ อัลลอฮุอักบัรฺ แล้วนั่งแบบ อีฟติรอซ นั่นคือนั่งบนเท้าซ้าย ปลายเท้าขวายันพื้น นิ้วเท้าชี้ไปยังกิบละฮฺ วางฝ่ามือขวาทาบบนหน้าขาอ่อนหรือหัวเข่าขวา ส่วนฝ่ามือซ้ายก็วางทาบบนหน้าขาอ่อนหรือหัวเข่า บางครั้งนั่งในลักษณะนี้บ้าง บางครั้งนั่งในลักษณะนั้นบ้าง ทั้งนี้เพื่อรักษาไว้ซึ่งสุนนะฮฺ

การนั่งตะชะฮะฮฺ

หลังจากนั้นให้นั่งเพื่ออ่าน ตะชะฮะฮฺครั้งแรก หลังจากเสร็จสิ้นหรือกะฮฺที่สอง หากเป็นการละหมาดที่มีทั้งหมดสามหรือสี่หรือกะฮฺให้นั่งแบบ อีฟติรอซ คือนั่งบนเท้าซ้าย ปลายเท้าขวายันพื้น นิ้วเท้าและฝ่ามือให้เหมือนกับที่ปฏิบัติในการนั่งระหว่างสองสัจญ์ เพียงแต่ให้กำนิ้วมือขวาทุกนิ้วแล้วชี้นิ้วชี้ไปยังกิบละฮฺ ไหล่ยกและกระดิกนิ้วชี้เพื่อดูอาห์ หรือ อาจยกนิ้วชี้โดยไม่กระดิก และให้สายตาจ้องไปที่นิ้วชี้ ซึ่งในขณะที่ยกนิ้วชี้ชี้ให้เอานิ้วหัวแม่มือขวาไปแนบนิ้วกลาง บางครั้งก็จรดปลายนิ้วทั้งสองเป็นวงกลม ส่วนฝ่ามือซ้ายให้แผ่วางไว้ดังกล่าวมาข้างต้น

สำนวนตะชะฮะฮฺ

หลังจากนั้นให้อ่านตะชะฮะฮฺตามสำนวนที่ได้รับรายงานมาจากท่านนบี (คืออัลลิลลอฮฺอะลยฮิวะสัลลัม) ดังต่อไปนี้

1. ตะชะฮะฮฺที่รายงานโดยท่านอิบน์ มัสอูด (เราะฎียัลลอฮฺอันฮุ) ซึ่งท่านเราะฎียัลลอฮฺอะลยฮิวะสัลลัม ได้สอนท่านอิบน์ มัสอูดด้วยตัวเอง กล่าวคือ

«التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ، وَالصَّلَوَاتُ، وَالطَّيِّبَاتُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ
وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْنَا، وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ، أَشْهَدُ
أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ»

คำอ่าน อัตตะหียยาตุ ลิลลาฮฺ, วัศลอวะวาตุ วัฏฏัยยียิบาตุ, อัศลามุอะลยฮะ
อัยยูฮัน นะบียยู วะเราะฮฺมุอะตุลลอฮฺ วะบะรอกาตุฮฺ, อัศลามุอะลยนา วะอะ
ลา อีบาดิลลาฮฺอิศฺ ศอลิหีน, อัชชะดุ อัลูลาฮฺิลลาฮฺะ อิลุลลิลลอฮฺ, วะอัชชะดุ
อันนะมุหัมมัดัน อับดุลฮฺ วะรอฮฺลุฮฺ

ความหมาย “มวลการสดุดีทั้งหลายมอบแด่อัลลลอฮฺ รวมทั้งการสรรเสริญด้วย
พรและความดีงามต่างๆ ขอความสันติสุขจงประสบแด่ท่านอัยยูฮันนบี รวมทั้ง
เมตตาแห่งอัลลลอฮฺและความประเสริฐทั้งหลายของพระองค์ ขอความสันติสุข
จงประสบแด่เราและแต่บรรดาว่าผู้ทรงคุณธรรมทั้งหลาย ข้าขอปฏิญาณว่า
ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลลอฮฺ และข้าขอปฏิญาณว่ามุหัมมัดนั้นเป็นบ่าว
และศาสนทูตของพระองค์” (มุตตะพะกุน อะลยฮฺ โดยมีบันทึกในอัล-บุคอรีย์
เลขที่ : 831 และมุสลิม เลขที่ : 402)

2. หรือตะชะฮะฮฺที่รายงานโดยท่านอิบน์ อับบาซ (เราะฎียัลลอฮฺอันฮุมา) ซึ่งท่านเราะฎียัลลอฮฺอะลยฮิวะสัลลัม ได้สอนท่านอิบน์ อับบาซด้วยตัวเอง กล่าวคือ

«التَّحِيَّاتُ الْمُبَارَكَاتُ الصَّلَوَاتُ الطَّيِّبَاتُ لِلَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ
وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ، أَشْهَدُ
أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ»

คำอ่าน อัตตะหียยาตุล มุบาเราะกาตุศ เศาะลาวาตุตุ ฎ็อยยิบาตุ ลิลลาฮฺ, อัศ
ลามุอะลัยกะ อัยฺยูฮ์น นะบียฺญ วะเราะฮฺมะตุลลอฮฺอิ วะบะรอกาตุฮฺ, อัศลามุอะ
ลัยนา วะอะลา อีบาดิลลาฮฺิศฺ ศอลิหีน, อัชชะอะดุ อัลลาลาฮฺิลาฮะ อิลุ้ดัลลอฮฺุ,
วะอัชชะอะดุ อันนะมุหัมมัดัน เราะฮฺลุ้ลลอฮฺุ

ความหมาย “มวลดการศดูดีทั้งหลายที่ประเสริฐ การสรรเสริญด้วยพรและความ
ดิงามต่างๆ ทั้งหลาย ขอมอบแด่อัลลลอฮฺุ ขอความสันติสุขจงประสบแด่ท่านผู้
ผู้เป็นนบี รวมทั้งเมตตาแห่งอัลลลอฮฺุและความประเสริฐทั้งหลายของพระองค์
ขอความสันติสุขจงประสบแด่เราและแด่บรรดาบ่าวผู้ทรงคุณธรรมทั้งหลาย ข้า
ขอปฏิญาณว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลลอฮฺุ และข้าขอปฏิญาณว่ามุหัม
มัดนั้นเป็นบ่าวของอัลลลอฮฺุ” (บันทึกโดยมุสลิม หมายเลข 403)

บางครั้งอ่านตะชะฮฺุฮฺุด้วยสำนวนนี้บ้าง ด้วยสำนวนนั้นบ้าง ทั้งนี้เพื่อรักษาไว้ซึ่งสุนนะฮฺุ
ในทุกสำนวนที่ได้บัญญัติมา

สำนวนการเศาะละวาต

หลังจากนั้นบางครั้งให้อ่านเศาะละวาตให้กับท่านนบี(คือลัลลลอฮฺุอะลัยฮิอะสลัลัม) เภาฯ
ด้วยสำนวนที่ได้รับรายงานมาจากท่านนบี(คือลัลลลอฮฺุอะลัยฮิอะสลัลัม) ดังต่อไปนี้

1. สำนวนที่หนึ่ง คือ

«اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ، وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ،
وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ، اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ، وَعَلَى
آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ، وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ
مَجِيدٌ»

คำอ่าน อัลลลอฮฺุมุมะ ค็อลลิลอะลา มุหัมมัด วะอะลาอาลิล มุหัมมัด, กะมาศ็อล
ลัยตะ อะลาอิบรอฮีมะ วะอะลา อาลิลอิบรอฮีม อินนะกะ หะมีดุมมะฎ็ีด, อัล
ลลอฮฺุมุมะบาริกอะลา มุหัมมัด วะอะลาอาลิล มุหัมมัด, กะมาบาร็อกตะ อะ
ลาอิบรอฮีม วะอะลาอาลิลอิบรอฮีม อินนะกะ หะมีดุมมะฎ็ีด

ความหมาย “โอ้ พระผู้อภิบาลแห่งเรา ขอทรงประทานความจำเริญแด่มุหัมมัดและ
ครอบครัวของมุหัมมัด เช่นที่พระองค์ประทานความจำเริญแด่อิบรอฮีมและ
ครอบครัวของอิบรอฮีม แท้จริงพระองค์นั้นทรงยิ่งด้วยการสรรเสริญและบารมีอัน

สูงส่ง โอ้ พระผู้อภิบาลแห่งเรา ขอทรงประทานความประเสริฐแด่มุหัมมัดและครอบครัวของมุหัมมัด เช่นที่พระองค์ประทานความประเสริฐแด่อิบรอฮีมและครอบครัวของอิบรอฮีม แท้จริงพระองค์นั้นทรงยิ่งด้วยการสรรเสริญและบารมีอันสูงส่ง” (มุตตะพะกุน อะลัยฮฺ โดยมีบันทึกในอัล-บุคอรีห์เลขที่ : 3370 ส่วนวนนี้เป็นของอัลบุคอรีห์และมุสลิม เลขที่ : 406)

2. หรือสำนวนที่สอง คือ

«اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ، وَعَلَى أَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ، وَعَلَى أَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ»

คำอ่าน อัลลอฮุมมะ ค็อลลิอะลา มุหัมมัด วะอะลา อัชวาญียี วะ ซุรรียะติฮฺ, กะมาค็อลลัยตะ อะลา อาลียิบรอฮีม, วะบาริก อะลา มุหัมมัด วะอะลา อัชวาญียี วะ ซุรรียะติฮฺ, กะมาบาร็อกตะ อะลา อาลียิบรอฮีม, อินนะกะ หะมีดุดุม มะญีด

ความหมาย “โอ้ พระผู้อภิบาลแห่งเรา ขอทรงประทานความจำเริญแด่มุหัมมัด บรรดาภริยาและลูกหลานของท่าน เช่นที่พระองค์ประทานความจำเริญแด่ครอบครัวของอิบรอฮีม และขอทรงประทานความประเสริฐแด่มุหัมมัด บรรดาภริยาและลูกหลานของท่าน เช่นที่พระองค์ประทานความประเสริฐแด่ครอบครัวของอิบรอฮีม แท้จริงพระองค์นั้นทรงยิ่งด้วยการสรรเสริญและบารมีอันสูงส่ง” (มุตตะพะกุน อะลัยฮฺ โดยมีบันทึกในอัล-บุคอรีห์เลขที่ : 6360 และมุสลิม เลขที่ : 407 ส่วนวนนี้เป็นของมุสลิม)

บางครั้งอ่านเศาะละวาตด้วยสำนวนนี้บ้าง ด้วยสำนวนนั้นบ้าง ทั้งนี้เพื่อรักษาไว้ซึ่งสุนนะฮฺในทุกสำนวนที่หลากหลาย

หลังจากนั้น หากเป็นการละหมาด ๓ ร็อกอะฮฺเช่นมัฆริบ หรือ การละหมาด ๔ ร็อกอะฮฺ เช่น ซุฮฺร อัศรฺ และอิซาอ์ให้อ่าน ตะชะฮฺฮุด ครั้งหนึ่ง หลังเสร็จสิ้นสองร็อกอะฮฺแรก และเศาะละวาตให้กับท่านนบี ดังก่อนหน้านี้ หลังจากนั้นให้ลุกขึ้นละหมาดในร็อกอะฮฺที่สามโดยกล่าวดักบีร์ อัลลอฮุอักบัรฺ ขณะลุกขึ้นให้ใช้มือทั้งสองยันพื้น หลังจากนั้นให้ยกมือทั้งสองจนถึงระดับบ่า หรือระดับตึ่งหูทั้งสอง แล้ววางมือทั้งสองบนหน้าอกดังกล่าวมาข้างต้น แล้วอ่านอัลฟาติหะฮฺ หลังจากนั้นให้รูกู แล้วสุญูดเช่นที่กระทำมาข้างต้น หลังจากนั้นเมื่อเสร็จสิ้นร็อกอะฮฺที่สามแล้วหากเป็นการละหมาดมัฆริบให้หนึ่งให้อ่าน ตะชะฮฺฮุด ครั้งสุดท้าย

แต่ถ้าเป็นการละหมาดสี่ ร็อกอะฮฺ หากต้องการลุกขึ้นละหมาดในร็อกอะฮฺที่สี่ให้กล่าวตักบีร อัลลอฮ์อักบัร แล้วนั่งให้สนิหฺซึ่งเป็นการนั่งอิสติรอหะฮฺ นั่นคือนั่งตรงบนเท้าซ้ายโดยให้เส้นสายข้อ กระดูกต่างๆ ของร่างกายอยู่ในสภาพที่เป็นธรรมชาติเดิมของมัน

หลังจากนั้นให้นั่งอ่าน อัดตะฮะฮฺฮฺสุด ครั้งสุดท้าย ทั้งนี้หลังจากร็อกอะฮฺที่สี่ของการละหมาด ซุฮฺรฺ อัลศุรฺ และอิซฮาอ์ หรือหลังจากร็อกอะฮฺที่สามของการละหมาดมัฆริบโดยให้นั่งแบบตะวัรฺรูก ซึ่งโดยมีวิธีการตามลักษณะใดลักษณะหนึ่งดังต่อไปนี้

1. โดยการตั้งเท้าขวายันพื้น แล้วแผ่เท้าซ้ายราบพื้นยื่นออกมาทางขวา ลอดใต้ขาและน่องขวา แล้วนั่งบนพื้น (บันทึกโดยอัล-บุคอรียฺหมายเลข 828)
2. โดยการวางสะโพกซ้ายบนพื้น ซึ่งเท้าทั้งสองพับไปในทิศทางเดียวกัน (เป็นหะดีษเศาะฮี้หฺ บันทึกโดยอบู ดาวูด หมายเลข 831)
3. โดยการนั่งบนเท้าขวา แล้วเอาเท้าซ้ายลอดใต้ขาและน่องขวา (บันทึกโดยมุสลิม หมายเลข 579)

บางครั้งปฏิบัติด้วยลักษณะนี้บ้าง ด้วยลักษณะนั้นบ้าง ทั้งนี้เพื่อรักษาไว้ซึ่งสุนนะฮฺในทุกลักษณะที่หลากหลาย

หลังจากนั้นให้อ่าน ตะฮะฮฺฮฺสุด ดังที่กล่าวมาข้างต้น แล้วจึงกล่าวว่าเศาะละวาตไ้กับท่านนบี(คืออัลลิลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม) เหมือนกับที่กล่าวมาแล้วใน ตะฮะฮฺฮฺสุด แรก

ดูอาร์ก่อนให้สลาม

หลังจากนั้นให้กล่าวว่า

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ، وَمِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ، وَمِنْ شَرِّ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ»

คำอ่าน อัลลิลลอฮุมมะ อินนี อะอูฮฺบิกะ มิน อะซาบิ ญะฮันนัม, วะมิน อะซาบิล ก๊อบริ, วะมิน ฟิตนะติล มะหฺยา วัล มะมาติ, วะมิน ชัรริ ฟิตนะติล มะสีหิด ดัจญาล

ความหมาย “โอ้ พระผู้อภิบาลแห่งข้าพระองค์ แท้จริงข้าพระองค์ขอความคุ้มครองต่อพระองค์จากการทรมานในนรกญะฮันนัม จากการทรมานในหลุมฝังศพ จากการทดสอบของชีวิตรและความตาย จากความชั่วร้ายที่เป็นบททดสอบของดัจญาล” (บันทึกโดยมุสลิม หมายเลข 588)

หลังจากนั้นให้เลือกอ่านดูอาร์ใดดูอาร์หนึ่งที่ชอบซึ่งได้รับรายงานมาจากท่านนบี(คืออัลลิลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม)

บางครั้งอาจอ่านดูอาบทนี้ และบางครั้งอาจอ่านดูอาบทนั้นก็ได้อีก ซึ่งมีดังต่อไปนี้

1. ให้อ่าน

«اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ظُلْمًا كَثِيرًا، وَلَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ،

فَاغْفِرْ لِي مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ وَارْحَمْنِي إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ»

คำอ่าน อัลลอฮุมมะ อินนี เซาะลัมตุ นัฟซี ซุลมัน กะซีรอ, วะลา ยัฆฟิรุษ ซุนบะ อิลลา อันตะ, ฟัฆฟิรลี มัฆฟิเราะตัม มิน อินดิกะ, วัรรหัมนี อินนะกะ อันตัล เฆาะฟุรเราะหีม

ความหมาย “โอ้ พระผู้อภิบาลแห่งข้า แท้จริงข้าพระองค์ได้ก่อความอยุติธรรม อย่างมากมายแก่ตัวข้าเอง และไม่มีผู้ใดที่อภัยโทษได้เว้นแต่พระองค์เท่านั้น ได้โปรดอภัยแก่ข้าพระองค์ด้วยการประทานอภัยจากพระองค์ ขอทรงเมตตา ข้าพระองค์ด้วยเถิด แท้จริงพระองค์นั้นทรงเป็นผู้ที่เปี่ยมยิ่งด้วยการอภัยและความเมตตา” (มุตตะพะกุน อะลียฮฺ โดยมีบันทึกในอัล-บุคอรีห์เลขที่ : 834 ส่วนนี้เป็นของอัลบุคอรีห์และมุสลิม เลขที่ : 2705)

2. ให้อ่าน

«اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ وَمَا أَخَّرْتُ، وَمَا أَسْرَرْتُ وَمَا أَعْلَنْتُ، وَمَا

أَسْرَفْتُ، وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي، أَنْتَ الْمُقَدِّمُ، وَأَنْتَ الْمُؤَخِّرُ، لَا إِلَهَ

إِلَّا أَنْتَ»

คำอ่าน อัลลอฮุมมัฆฟิรลี มา ก้อดดัมตุ วะมา อัคค้อรตุ, วะมา อัศร้อรตุ, วะมา ออะลันตุ, วะมา อัศร้อฟตุ, วะมา อันตะ ออะลละมุ บิฮี มินนี, อันตัล มุก้อดติมุ, วะอันตัล มุอัคคิรุ, ลาอิลาฮะ อิลลา อันตะ

ความหมาย “โอ้ พระผู้อภิบาลแห่งข้าพระองค์ ได้โปรดอภัยในสิ่งที่ข้าพระองค์ทำ ก่อนหน้านี้และทำหลังจากนี้ สิ่งที่ข้าพระองค์ปิดบังและสิ่งที่ข้าพระองค์เปิดเผย สิ่งที่ข้าพระองค์ทำเกินเลยและสิ่งที่พระองค์รู้ดีกว่าตัวข้าพระองค์ แท้จริงพระองค์เป็นผู้ อยู่ก่อนหน้าและเป็นผู้อยู่ภายหลัง ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์เท่านั้น” (บันทึกโดยมุสลิม หมายเลข 771)

3. ให้อ่าน

«اللَّهُمَّ اعْنِي عَلَى ذِكْرِكَ وَشُكْرِكَ وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ»

คำอ่าน อัลลอฮุมมะ อะอินนี อะลา ซิกริกะ วะ ชุกริกะ วะ หุสนี อิบาอะติกะ

ความหมาย “โอ้ พระผู้อภิบาลแห่งข้าพระองค์ ขอทรงช่วยข้าพระองค์ในการกล่าว รำลึกถึงพระองค์ การขอบคุณแด่พระองค์ และการปฏิบัติอิบาดะฮฺให้ดีเลิศแต่

พระองค์” (เป็นหะดีษเศาะฮี้หฺ บันทึกลงโดยอัล-บุคอรีฮฺ ใน อัล-อะตะบุลมุฟร็อด 771 และอบู ดาวูด หมายเลข 1522)

4. ให้อ่าน

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُبْنِ، وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ أُرَدَّ إِلَى أَرْذَلِ الْعُمْرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الدُّنْيَا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ»

คำอ่าน อัลลอฮุมมะ อินนี อะอูซุบิกะ มินัล ญุบนิ, อะ อะอูซุบิกะ อัน อูร็อดตะ อิลลา อรัชะลิล อุมริ, อะ อะอูซุบิกะ มิน ฟิตนะติดี ดุนยา, อะ อะอูซุบิกะ มิน อะซาบิล ก็อบรฺ

ความหมาย “โอ้อัลลอฮฺ ข้าขอความคุ้มครองต่อพระองค์จากความซื่อซลาด และข้าขอความคุ้มครองต่อพระองค์จากความแก่เฒ่าที่ทำให้อ่อนแอ และข้าขอความคุ้มครองต่อพระองค์จากการทดสอบในดุนยา และข้าขอความคุ้มครองต่อพระองค์จากการทรมานในหลุมฝังศพ ” (บันทึกโดยอัล-บุคอรีฮฺ หมายเลข 2822)

ให้สลาม

หลังจากนั้นให้สลามพร้อมกล่าวด้วยเสียงดังว่า

«السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ»

อัสสลามุอะลัยกุม อะเราะหฺมะตุลลอฮฺ โดยหันไปทางขวาจนกระทั่งเห็นแก้มด้านขวา แล้วให้สลามทางซ้ายว่า

«السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ»

อัสสลามุอะลัยกุม อะเราะหฺมะตุลลอฮฺ โดยหันไปทางซ้ายจนกระทั่งเห็นแก้มด้านซ้าย (บันทึกโดยมุสลิม หมายเลข 582 อบู ดาวูด หมายเลข 996 และอิบนุ มาญะฮฺ 914)

บางครั้งบางคราว เมื่อกล่าวทางขวาว่า อัสสลามุอะลัยกุม อะเราะหฺมะตุลลอฮฺ จะกล่าวทางซ้ายสั้นๆ ว่า อัสสลามุอะลัยกุม (เป็นหะดีษที่หะสัน เศาะฮี้หฺ บันทึกโดยอัน-นะซะอียฺ 1321)

หากเป็นการละหมาดที่มีทั้งหมดเพียงสองร็อกอะฮฺ ไม่ว่าจะเป็นละหมาดฟัรฎูหรือสุนัต ให้นั่งเพื่ออ่านตะชะฮฺฮุด หลังจากร็อกอะฮฺสุดท้าย ดังในหะดีษว่า

«جَلَسَ عَلَى رِجْلِهِ الْيُسْرَى، وَنَصَبَ الْيُمْنَى»

ความว่า “ท่านนั่งบนเท้าซ้ายของท่านแล้วยันด้วยเท้าขวา” (บันทึกโดยอัล-บุคอรีฮฺหมายเลข 828)

หลังจากนั้นให้ปฏิบัติเหมือนที่กล่าวมาแล้ว(อ่านตะชะฮุดแล้วเศาะละวาตให้กับท่านนบี (คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม) แล้วขอความคุ้มครองจากอัลลอฮ์ แล้วอ่านดูอาห์ แล้วจึงให้สลาม) มีรายงานจากท่านอัล-บัรอรฺ อิบน์ อาซิบ(เราะฎียัลลอฮุอันฮุ) ได้กล่าวว่า

كَانَ رُكُوعُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَسُجُودُهُ، وَبَيْنَ السَّجْدَتَيْنِ، وَإِذَا رَفَعَ رَأْسَهُ مِنَ الرَّكُوعِ، مَا خَلَا الْقِيَامَ وَالْقُعُودَ، قَرِيبًا مِنَ السَّوَاءِ
ความว่า “ปรากฏว่าการรुकูอ การสุญูด การลุกขึ้นจากรุกูอ และช่วงห่างระหว่างการยืนกับการนั่งของท่านนบี คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม นั้น ใช้เวลาเกือบเท่าๆกัน” (มุตตะพะกุน อะลัยฮุ โดยมีบันทึกในอัล-บุคอรีห์เลขที่ : 792 ส่วนนวนนี้เป็นของท่าน และมุสลิม เลขที่ : 471)

และสำหรับการปฏิบัติของผู้หญิงมุสลิมะฮฺในละหมาดนั้นให้ปฏิบัติเหมือนที่ผู้ชายปฏิบัติ ทั้งนี้เนื่องจากความเข้าใจโดยรวมจากคำกล่าวของท่านนบี(คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม)ว่า

«صَلُّوا كَمَا رَأَيْتُمُونِي أُصَلِّي»

ความว่า “ท่านทั้งหลายจงละหมาด ดังที่พวกท่านเห็นฉันละหมาด” (บันทึกโดยอัล-บุคอรีห์หมายเลข 631)

เมื่ออิมามเสร็จสิ้นจากละหมาดแล้ว จะหันไปหาบรรดามะอ์มูมทางขวา หรือทางซ้ายของเขาก็ได้ เพราะทั้งสองแบบเป็นสุนนะฮฺทั้งสิ้น

มีรายงานจากท่านหญิงอาชิชะฮฺ (เราะฎียัลลอฮุอันฮา) ว่า

كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا سَلَّمَ لَمْ يَقْعُدْ إِلَّا مَقْدَارَ مَا يَقُولُ: «اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ، وَمِنْكَ السَّلَامُ، تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ»
ความว่า “เมื่อท่านนบี(คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม)ให้สลามแล้ว ท่านจะไม่นั่งในที่ละหมาดนอกจากเพียงแค่ช่วงระยะคำกล่าวของท่านว่า อัลลอฮุมมะ อันตัส สะลาม วะ มินกัส สะลาม, ตะบาร็อกตะ ยา ซัลญะลาลี วัล อิกรอม ความหมาย ใจ้ พระผู้อภิบาลแห่งข้าพระองค์ พระองค์คืออัล-สลาม(ผู้เปี่ยมด้วยสันติ) จากพระองค์นั้นคือที่มาของสันติ ประเสริฐยิ่งเถิด ใจ้ผู้เปี่ยมด้วยความยิ่งใหญ่และบุญคุณอันล้นเหลือ” (บันทึกโดยมุสลิม หมายเลข 592)

มีรายงานจากท่าน ฮัลบ (เราะฎียัลลอฮุอันฮุ) กล่าวว่า

كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُؤْمِنَا فَيَنْصَرِفُ عَلَى جَانِبَيْهِ جَمِيعًا: عَلَى يَمِينِهِ وَعَلَى شِمَالِهِ

ความว่า “ปรากฏว่าท่านเราะสุลุลลอฮฺ (คือลัลลอฮฺอะลัยฮิวะสัลลัม) เป็นอิมามละหมาดกับพวกเรา เมื่อเสร็จสิ้นการละหมาดแล้ว ท่านหันมาทางพวกเราทั้งสองด้าน ทางขวาของท่านบ้าง ทางซ้ายของท่านบ้าง” (เป็นหะดีษหะสันเศาะฮีหฺ บันทึกโดยอบู ดาวูด หมายเลข 301 และอัต-ติรมิซีย์ 1041 จำนวนนี้เป็นของท่าน)

บางครั้งปฏิบัติด้วยลักษณะนี้บ้าง ด้วยลักษณะนั้นบ้าง ทั้งนี้เพื่อรักษาไว้ซึ่งสุนนะฮฺในทุกลักษณะที่หลากหลาย